

Berna Karaoğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

***Ağla şair**

Devrik bir cümleinin imlası bozulmuş öznesiyim
Nedensizlik çelişkisinde noktalıyorum isyanları
Sahipsiz bir istasyon ıssız/ soğuk
Karşılamak zamansızlığı girift bir hüzünle

Ellerime bulaşan vedalar yalan suskularda şekilleniyor
Kilitleri zorlanan kapılarım tek bir dokunuşa can veriyor
İçim acıyor.....
kısırdöngüler besliyorum imkansızlığa
vuslata vuruyorum vazgeçişleri
siyaha kırılıyor asiliğim
şair susuyor
ben susuyor
yokluğunda köksüz bir çiçek rüzgara kafa tutuyor
boyun eğiyor zamansız fırtınaya
ölü doğuyor yeni gün

Berna Karaoğlu

***Can Katanım..../Sen Hep gülümse...!**

Vuslat demleyen akşamlarda bir kırık melodi anımsatır gül kurusu yüreğini
Uzak şehirlerin sisli yalnızlığı çeker koynuna
Bahar yağmurlarıyla beni
Yitikliğim ebedi
Seslensem hani....
Damla damla çoğalsam zamansızlık girdabında
Duyarsın bilirim
Demir atarsın
Limansızdır düşlerim

Sevdan suspus akşamların firarisidir yüreğimde
Aldığım her nefesle,ufkum derinliğince yazar kalemim seni
Can katanım ömür bitse de
Unutmaz bu kalp seni
Sen hep gülümse emi.....!

Berna Karaoğlu

____Ateş Dansı

Düğümlemlenmiş sevdâ sözleri sarmalıyor bu ara
Yaz diyor yaz
Sana...hatırına

Eylül hüznüyle dolu yüreğim yokluğuna isyanda
Tek bir güne sığmayan bir aşkı vuruyorum satır aralarına
Ayrılık özlemle harlıyor ateş dansında

Uzak düşlere sus kaldığımda
Adınla başlıyor bu seremoni her yeni gün
Canımda can.....gülüşüm
Meğer ne çok yakarmış Eylül
adaleti yokmuş sensizliğin

gittin
kaldım kalabalıklar arasında yalnız,
gittin
üşüdüm yaz sıcağında
gittin
son bakışına kurban ettim gözyaşlarımı

yine de küsmem vazgeçmem
emanet bıraktım sevdamı

Berna Karaoğlu

19 Eylöl

Hüzün çığılıklarıyla martılar haykırır körfeze kıyısızlığı
İzmir iç döker inceden,ben ağlarım
Bir imkansızın peşine vururum Eylül'ü
Kantar düş/süzlüğüm ona yanarım

Berna Karaoğlu

A y r ı m s a m a

Vakit hayli ge olmuş
Kuşlar getmeyi unutmuş uzak iklimlere
Tenhalaşmış mevsimler...
Kederinde her martı kararsız
Son buseye giydirilmiş farkındalık la
sus makamında akort edilmiş sevdâ

Berna Karaoğlu

Aç Kapiyı

Aç kapiyı ben geldim
Umutlarımı,hayallerimi,birde beni kattım yarınlara
Toz pembe bir düşünle sana geldim.
Hadi bekletme artık.
Eski bir tecrübeyle de olsa
Merhaba de!
Yaşanmışlıklar adına.....sevgi adına

Berna Karaoğlu

Adı Sevdam

Senli sensiz sevdalar birikti içimde,
Zamana ve imkansızlığa inat.
Öyle sancılı bir sevda ki!
Patlamaya hazır bir volkan,
Yakacak,yıkacak gönül evimi
Tek bir gülüşe umutlar yeşerecek
Gökyüzünün rengi kızıla çalacak
Denizler coşup taşacak
Yangın yerine dönecek dünyam
Zamana ve imkansızlığa inat
Benim olacak,sebepl olacak
Adı sevdam olacak...

Berna Karaoğlu

Adına yeminler düştüğüm

sessiz harfleri boğuyorum
özleminle hüküm giymiş
dar alan koğuşlarda.
içimi saran telaşla.. ürkek..
arşınıyorum hüznün odalarını
adım adım kanıyorum
hüzzam bir melodi sarmalarken
isyana yürüyorum tüm asiliğimle

ceplerimde güneşten çaldığım bir avuç sarı
tuvalime bir renk daha eklemenin heyecanı

ve sen sevgili...
adına yeminler düştüğüm
duymaz mısın feryadımı
uzak kıyılarında şehrinin
yalnızlığıyla yürürken
her nefeste adını anan
şu kalbin hicranı yakmaz mı seni de
sıcaklığına düşürdüğüm yüreğimi hatırla
son bahara adanan
sen ve ben.....
savruk bir sevda da yok olan
iki meçhul..
kaçak zamanlarda

Berna Karaoğlu

Ağır aksak....susmuşum

Ey! kan revan duygularım,can yoldaşım hüznüm
Yine başbaşayız seninle kırık bir ayna önünde,

Yüzümde umutsuzluğun çırpınışı,
Sol yanımda amansız bir acı çığlığı
Kan damlıyor avuçlarıma,
Ölüyor bu can hicaz makamında
Yüzleşme vaktidir şimdi
Namekan düşleri çalan kemancıyla

Kaderse.....
Zaman hatasıysa.....
Yalansa.....
Kıyarım anılara
Bir noktayla bittiğim yerden
Doğarım yarınlara....

dudaklarımda o şarkı..../ağır aksak....susmuşum

Berna Karaoğlu

Ahh bir gelsen!

sihir yok hayaller alıp başını gittiler.
bir benmişim yüreğine dokunamayan....
bir benmişim masal ülkesinin dilencisi.
alıp başını gitmeli buralardan sensiz sensizlikler boğar beni...
alıp başını gitmeli yarsız uçurumlara vurmali beni... (berna karaoğlu)

masallar ülkesinin dilencisi olmak isterdim
en azından bileceğim sonun iyi biteceğini
bir masal diliyorum şimdi
ne olur içinde sen olsun
bir masal diliyorum şimdi
içinde hep umut hep umut olsun.... (ebru ertaş)

dileklerim senli düşlerde prangalandı
bir gelsen açılacak düş bahçem maviyle umuda
umudun adı sen ahh bir gelsen
sevdali yüreğe bir buselik güneş serpsen
arındırsan matem siyah hârelerden (berna karaoğlu)

bir tebessüm yeter bu gönlün coşmasına
güneşler sana yakışır
yağmurlarda sen yağarsın
hadi gel çal kapımı
bekletme beni bu yeşil baharda....
ah bir gelsen ah bir gelsen
hayallerde gerçek olur masallarda.... (ebru ertaş)

13.5.2008

Berna Karaoğlu

Altı harf...üç hece

Öyle bir an gelir ki bazen tutamazsın kendini
Damlalar süzülür de akamaz, bahara inat.
Düğümleir kelimeler,çığlık olur suskunluğun
hece hece döker yüreğin mey kızılı düşleri
Serseri alevler yakar da yakar, kalem tutmaz olur eller
Bir ses umarsın.. bir düş...bir tebessüm
Gelmez olur görmez olur duymaz olur canım dediğin,
uğruna katli sevdalar biriktirdiğin.

Vazgeçişlere inat oturmuştur ya yüreğinin lal yerine hüzn
Her bakışında aynaya,bir parça daha kırılırsın,incinirsin
Parçalanır çocuk gülüşlerin,

Her şeye rağmen hayat:
Altı harf üç hece.....felsefesi bilmece

Berna Karaoğlu

Anıların Gülen Gözleri

Hüznümden coşup ta,
damla damla akamayan gözlerim,
şenden değil sevgili
İçimden söküp atamadığım bendeki senden.
sen!
paslı bir makasla biçtin yaşanan günleri
ezdin geçtin düş bahçemin güllerini
viran eyledin gönül evimi
pırangalarını tek tek kırarken gönlümün
sakın çıkma karşıma tekrar
bir mum alevinde yaktırma dünleri
resimlerde kalsın anıların gülen gözleri

Berna Karaoğlu

Ara Sıra

Ara sıra özlüyor artık seni yürek
Ara sıra bakıyor resimlerine
Ara sıra dalıyor senli hayallere
Sevdası yanıp tutuşmuş bir denizin karşısında
Dayanıyor bir umut daha diyerek, ara sıra

Çekip gitmekle kalmak arası
susuşların gözyaşıyla
Meydan okuyor hala kalp yarım, ara sıra

Telefona sebepsiz iç çekişlerle gidiyor elim ara sıra
Hüzün ara sıra uğruyor dört duvarı sen olan canevime
Unutmanın terkisinde koşuyor dörtünale seviğler, ara sıra
Yarına bırakılmış hüzünlerde,
kapatıyor ömrüm senli zamanları,
açılan yaraları yürekte
ara sıra vaveylasında

Berna Karaoğlu

Aşk denen illet...

Kirli bir tuvalde taze baharları da çizmek varmış rengarenk
Görmek varmış mis kokulu kır çiçeklerinin her tonunu
Tebessümleri devşiren aynalarda mutlu olunan her anı resmedebilmekmiş
Ayrımına varabilmekmiş senli zamanların

Her yeni günle sevişleri dermek varmış
Parantez içi yaşanan yalan aşklara inat
Nihavent hüznüleri umutla anlatabilmekmiş güzel yüreklere
Kırabilmekmiş zincirleri bir bir

bitimsiz bir coşkuyla uzakları yakın edebilmek,
bir sese bir gülüşe teslim olabilmek

işte buymuş aşk denen illet.....

02.04.2009

Berna Karaoğlu

Aşkımyüreğime hoşgeldin!

Ben seni her şeyden vazgeçipte köşeme çekildiğim, aşka sevdaya son,birdaha asla dediğim....ölüm döşegimi hazırladığım dönemimde sevdim.karlar yağıyordu umutlarıma, kış ayazında kalmıştı herşeyden daha savunmasız olan yüreğim.Ben nelere göğüs germiştim nelerin üstesinden gelmiştim de bir aşka yenilmiştim.ve artık son.....bir daha mı tövbe demiştim..

Ben seni ucu bucağı görünmeyen yar,ların en karanlık ormanların,en derin ummanların içinde kaybolmuşken, kendimi yüreğimi nadasa bırakmışken sevdim.bilmeden.....istemeden..... elimde olmadan....kaydı gitti yüreğim avuçlarına kondu.sen ki vaktinden çok sonra gelen sevdiğimdin.ama belki de ömrümde karşılaştığım en yürekli en kesin kararlı ben senin için geldim önce sen diyebilendin.Sen beyaz atlı şovalyem,sen karanlık vadilerdeki titrek güneş ışığım,sen umut verenim. sen ki:sevenim.sevdiğim.karayazgılım....civanım...şimdi itiraf ediyorum işte.seni seviyorum...aşkımyüreğime hoşgeldin.....İlknur Tavasav

HOŞGELDİN GÜL YÜZLÜ Umut YÜZLÜ SEVDİĞİM
YÜREĞİMİN KAPILARI SANA AÇIK ÖMRÜMCE
SAKINMADAN GİR ŞAİR DURUŞUNLA
HOŞGELDİN YARİM
ASİ DURUŞLU FİGANİM
HOŞGELDİN DİĞER YARİM.....BERNA KARAOĞLU

hoşgeldin yüreğini dökemeyen,
Beni benden alan, beni yalnız koyan
Yüzünde hüznün bulutları eksik olmayanım
Hoşgeldin sevdiceğim, yaralı ceylanım. hoşgeldin....GÜLFÜZ SARIÇAM

Berna Karaoğlu

Bazen kaçmak ta bir evet tir,onaydır

Bazen kaçmak ta bir evet tir,onaydır
Tebessümleri saklamaktır bir başka bahara
Ertelemektir düşleri günden geceye
Sevdadan yana içinde sızlayan kelimelere dair umuttur
Bilmez ki ertelenmiş yaşamlar oyununda son sahnedir
Sıradanlığa boyun eğştir,

Bu kaçış yeni umutlar düşürür pencene, görmez deli yürek
Umutlanmak, imkansızlığın hüznünü taşır yürek iklimine
Dilin lal olsa da bir güvercin kanatlandır gözlerinde
Susmaları anlamlandırma vaktidir şimdi
Bazen kaçmakta bir evet tir onaydır unutma!

Berna Karaoğlu

Bekle beni geleceğim

Doluyorsa gözlerin,
Anılar sağanağına aldırmadan
Boşalıyorsa denize her an,
Vuslatın melodisi duyulmuyorken
Uzaklara söz kesmişsen,
Acının kanatları kırılıyorsa asi
Hüzün sararmışsa solgunsa
Bahara el açmışsa tebessümün
Bekle beni geleceğim
İnan değişmedi yerin

Vedaların esrik karşılamasıyla
Tekinsiz mekanlara koşuyorsa umutların..
Kadere boyun eğişinin yıldönümünde
Selamlıyorsan ziyan bir aşktan
Geriye kalan an kırıntılarını.
Çoktan sobelenmişsin
Elim sende..
Bekle beni geleceğim
İnan değişmedi yerin...

Berna Karaoğlu

Ben Kıyam...

İçimi açsalar göreceklerinden korkan sahte suretleri
Acımtrak bir huşu içinde onaylayan yüreğime söz geçmez olmuş,
Ne vakit umudu sarmalasam kıştan bahara,
Ne vakit o canım gökkuşağını yol bilip sürsem ömrüme
Hiç olmuş anlam ne yazık!
Derdim değil solan her gül,kırılan dal
Derdim akışında yalnız bırakılan ırmak
Ne yaparsam aritmi bu hayat.

Volta atarak yaptığım bu yolculuğun ritimsizliğinde
Hükümsüz artık düşler
Kuşlar ise çoktan başka kıyılarda kırıntısı bol uzaklara, imza atmışlar yürekten
Ben kıyam...

Hayırla uğurla...

Berna Karaoğlu

Ben Menekşe'yim

beni düşünme.....
düşlerine hazan değer yorulursun
üzerim kırarım da belki

masalsı günlerde kaldı bir yarım
sevda yanımda.../ yarım kalmışlığım
soğuktur ellerim,
kalemim hicrandır
buz olur düşerim satırlarına.....

görme beni...!
aynadaki yüzünden içeri gizlidir suretim..
ötelerin berisinde gayrı bir ben...
ayrırım kendimliğimden...

boğulursun gül kurusu mekansızlığımda
götüremessin baharlı iklimlerin kıyısına

hüznüm eylülde kalmadır
her susuşum yaprak dökümüdür gözlerimin
yaşarım vaveylesında umudun
mavidir rengim
dalgalıdır denizim.

düşlemek kolay değildir birini
hüzünlü duruş....bir buselik söz dizimi
ki yetmez kilitli kapıları açmaya

hele payım susmaktan yanaysa.....

ben menekşeyim / hercaidir martılarım / firaridir ruhum

baharında bir yürekte saklıdır özüm

Berna Karaoğlu

Ben'dim...Sebeb i Aşk

Gün olur,
Kusurlu bir bakışın ardında
Sarmalanan yüreğe
Başkaldırır,
Emeklemeden koşmanın
Verdiği huzurla
Dizer ipe tebessümleri.

Gün olur,
Geçmişin hesaplarını
Dökerken yollara
Kırık dökük bir sandalyede,
Ebruli bir kelebek
Koşar avuçlarına
Buğulanır gözleri.

Gün olur,
Yüreğinin tam ortasında
Alaz bir yangın,
İçindeki her duyguyu yutan
Bir kasırga
Bilinen tüm gerçeklere
Esirken
Sızar yalanlar
Amadedir sözleri

İçli bir keman sesi,
Hatıraların ışığı,
Gidilecek yollar
Dönülecek köşe başları
Ve daha
Nice yıldızlara dilek tutarken
Farkındalığıyla ağır

Deli yağmurlara adağı/adadığı
Benim yüreğimdi...

Son hikayem...

Berna Karaoğlu

Berna,ya

Bir bilinmeyenli değildin yüreğimde.
Üç hece,altı harftin yaralı ruhumun derinliklerinde.
Şimdilerdeyse ayağınla ezip geçtiğin yollar misali.
Her tozumdan,her çakıl taşımdan körfeze doğru savrulmaktayım.

Oysa;
Üç hece,altı harftin yaralı ruhumun derinliklerinde.
Güçlüyüm diye kendimi kandırıyorum yalancı dizelerle.
Rüzgarların sesini dinle,
Yağmurun; toprakla kavuştuğundaki kokuyu çek içine.
Geceleri yıldızları ayın koynundan çek.
Lacivert gecelerde marmaranın yakamozlarına bak.
Ve sana olan sevdami gör.
Bak ve anlaki birdaha sevmeyecek seni benim gibi hiç kimse.

Bir bilinmeyenli değildin yüreğimde.
Oysa;
Üç hece,altı harftin yaralı ruhumun derinliklerinde.
Şimdilerdeyse:tuz bastım kanayan yaralarım.
Ne olursun:artık dönme geriye:

ilknur Tavasav

Berna Karaoğlu

Bir Damla

Gidişinle kuruyan yaprak misali,
Dökülür içime hasretin.
Siyah günler ağlar ardında
Güller umutsuz bekler yarını
Yürek sancılı uyanır sabaha
Son bir kez daha yitip gitmenin acısıyla,
Yanar yanarda ağlayamaz
akmaz bir damla....

Berna Karaoğlu

Bir dūş gördüm/dūşümde öldüm

Zıyanı yok varsın yağsın yağmur üstümüze sağanak
Notasızlığıyla buruk,devam etsin tango

Söylenecek onca söz varken susabilmek.
susmanın içsel yalnızlığının verdiği hazla bakabilmek ardına...
yine yeniden aldanışların koynunda saplı bir bıçak la
yazılmış onca satıra ihanetle bir elveda sözcüğüne takılı kalmak.
yalnızlığın hüküm sürdüğü leyli hüzün...
buradayım...
Yakılan onca ağda yüz sürmek
ne garip...
artık satır aralarını okumaktan yoruldu gözlerim...
hasretten yana her nefes
Bir ömür diyerek verilen her söz aşinalığıyla
boşvermişliğe biçilen farkındalık
buradayım...
masallar diyarından döndüm az önce
sarılmayacak mı sözcükler umuda

bir dūş gördüm/dūşümde öldüm

Berna Karaoğlu

Bitmiş...

Vakit çok geç artık,
yurmuyor gönül saatinin tik takları
İstesemde dönemem sana,
zaman vurur ayrılığı,
harcar yaşananları
Neye yarar duysamda nağmelerini yüreğinin,
Değişmiş bir ben, bir sen, bir de zaman engel
Git sakın gelme!
yüreğime dokunmasın sözlerin
Bırak eskide kalalım,
anıların masumiyetine dokunma
Roman bitti çoktan, mutlu son olmasa da....

Berna Karaoğlu

Can -sın

Ne zaman seni düşünsem yürür iliklerime hüzün bulutlar
Özlem basar heryeri___ tipi___kar
Zamana sitemim var Yar!

Hayalin görünür yüreğime her an
Yakıştırmıydı bana imkansız sevdan
Zamansız mı açar kardelen gururundan
Geçmiş se bahar,solar mı morlar
Yinede canımda cansın Yar!

Berna Karaoğlu

Çizgi ötesinde düşsel bir melodi...

Provası yapılmış ayrılığın
oyuncularsa çoktan terk etmişler sahneyi
Sahne ıssız / koyu.
Sahne yalnız...
hayal replikler gibi
Can'sız
Bir ben kalmış
Gitmekle kalmak arası
ortasında yaşamın
Biraz yorgun
Biraz kırgın
Sahne/oyun
Bumerang hüznler
Bana kalan

Yinede asıp ta utandırmam tebessümü aynalarda
Çizgi ötesinde bir yerde/ düşsel melodi tadında umut

Berna Karaoğlu

Daima

Mavinin telaşında ürkek bir çayır kuşuydu
Duru sularda yıkanan cesaretiyle
esrik bir romandan çıkagelmişti...
iyi ki gelmişti
kışları bahara çeviren
mutlu bir düşü güneşle buluşturan

sarı yapraklarını dökerken harf harf
toplardı yüzü düşen eksik yanlarını aynadan
kırılmış parçaları onarmakla yükümlü bir kalp

rıhtımında yalnızlığın
ruhunda huzurun
aldanış bildiği sevdanın koynunda
iyi ki vardı
iyi ki çıkagelmişti
varlığıyla hayal
yokluğuyla final..

anlatılamamış,
sözcüklere dökülememiş her ne varsa
sen adına...
ve daima...

Berna Karaoğlu

De ki..

Açık bırak pencereni
mey kızılı düşleri aliver yüreğine usuldan
ateşe verdiğin suretimi işle oya gibi sol yanına
sızlasa da yaz yağmurunda yüreğin
kısa sürse de sağanak aldırma
de ki maviydi.
de ki hüzün yüklü buluttu
hatırla bir alev gibi düşüşünü yüreğime

gülüşünü ekdim düş bahçeme
de ki haziran dı
de ki temmuz
ne fark eder ki...!

Berna Karaoğlu

Dost yüzlüm Dost gülücüklüm

Maviye çalıyor gecem
Arka fonda bir müzik var sesi ciğerlerinden çıkıyor
Anadolumun ezgisi var içerisinde.
Şazın bam teline basılıyor adeta ve hareketli bir dümbeleğin ritmi can katıyor ezgiye.
İtten aç yılandan çıplak değilim lakin.
Dost yüzlüm,dost gülücüklüm diyor ya! ! !
İşte sen de tam bu devrede giriveriyorsun içime,düşüncelerime

Sıcaklığın bir kırmızı kadife misali sarıyor yüreğimi usul usul
Sarıyorsun /sarmalıyorsun bir bebeği korur kollar misali
Doğuyorsun her geçen gün inadına inadına körfezin kanayan koynuna
Oturup yazıcılar yazmıyor fermanımızı dahaşı sonumuzu...
Yazan benim/yazan sensin Yazan biziz/yüreğimiz...

Ay karanlık değil/ay parlak.
Dost yüzlüm gökyüzünde koca bir hilal gülümsüyor
Körfezde İzmir in imbatı var
Ve dahaşı Bayraklı kötü kokular saçmıyor.
Karşıyaka da aşıklar hala aşk şarkıları fısıldıyor
Ve sen ısıtıyorsun inadına/inadına savuruyorsun fırtına bulutlarını içime,düşüncelerime
doğuyorsun doğurgan bir kısrağ gibi

Sıcaklığın bir kırmızı kadife misali sarıyor yüreğimi usul usul
Sarıyorsun /sarmalıyorsun bir bebeği korur kollar misali
Doğuyorsun ya her geçen gün inadına inadına körfezin kanayan koynuna
Derman oluyorsun ya tuz gibi basıyorum ya seni.
DOSTUM kanayan yaralarım
İşte şimdi bir resitalde başroldeyiz yarenim

Oturup yazıcılar yazmıyor fermanımızı dahaşı sonumuzu...
Yazan benim/yazan sensin Yazan biziz/yüreğimiz...
İLKNUR TAVASAV

Ve baharlarında gülümsüyor bulutlar yeni bir günle,
Maviden arta kalanlarla rengarenk açıyor,yeniden türlü umutlara..
Yüreğinin ateşiyle ısıyor karanlıklar geceden güne..
Hüzam notalarında göz kırpmıyor güneş dosttan yana
Hani yüreğinin ezgisi
Dost yüzlüm dost gülücüklüm diyor ya...!

İşte sende tınısıyla bahar esintileri dolduran ruhuma
Yağmur olup yağıyorsun damla damla
İzmir oluyorsun savaşçı amazonlarıyla
Hercailiğim son buluyor masumiyeti hicranınla
Esrik romanımda satırlara sen yazıyor kalemim
Tövbe etmişken yalandan satılmış masallara
Can verirken umutlarım,dost elinle yeniden kalkıyorum ayağa
Dost diyor....can diyor.....canan diyor yüreğim coşkuyla
Martılara emanetimsin..kaderde sahneyi terk etmek yok

Oturup yazıcılar yazmıyor fermanımızı dahaşı sonumuzu...

Yazan benim/yazan sensin Yazan biziz/yüreğimiz..
BERNA KARAOĞLU

Berna Karaoğlu

Düş Canıma!

Puslu bahar sabahı senfonisinde
kaybediyorum kelimelerin çok sesli tınısını yüreğinin.
dalga dalga vurduğun kıyıları
hiçsizliğin son deminde artık.
düşlerimize ne oldu be can.
kuralsız hesapsız çok mu harcadık,
dağıttık mı sıfırın altında başka kalplere.
bak işte.....gör!
düş bahçemizdeki güller boyun bükmekte,
yeşiller solmakta,maviler yorgun,
kırılmış bak dalı canımın.
kuruyor toprağımız umarsızlığın cehennem yalnızlığında.
duyuyorum kemanın içli hüzünbaz çalışını.
yüreğim yüreğindi be can! .
canım dediğim.
sevdasına gülüşler ektiğim.
hiçlik bize göre değil.
emeğimiz yok olmakta,kavuşmalar susmalarda.
haydi.
çal bir mavi sevdamıza.
bekliyorum seni düş canıma!

Berna Karaoğlu

Efeler gibi

Ellerimde yasadışı bir hikayeden kalma umarsız tebessümler
Hicaz nağmelerde bir "es" e susar düşler
Milatsız sevinçleri derler hüzün suretler

Canından vazgeçmek
Susadıkça yanmak
Yakalamak gökkuşağını pembesinden
Mavisini serpmek körfeze
Kolay iş midir martılara yarenlik

bir sus payım kalır adına..... /.....efeler gibi gitmek yakışır bana

Berna Karaoğlu

Eksi 1

sözlerim asılı kaldı,gözlerde matem.
yaban gülüşler tutsak şimdi.
yaşanan dünler anlamsız artık bakışlarda.
kalemim hüznün yazar,kalbim de ince bir sızı.
güneşsiz sabahları izlemek var şimdi buğulu pencerede...
Berna Karaoğlu

artık ne seni görmek var nede dilemek isteği; koskoca bir sis tabakasının altına
gömülmüş bir şehirde yalnızlığımı avutuyorum kolllarımda.
uyku haram oldu sensizlikse en büyük cezam.
bende karar aldım be gülüm biletimi keserim bu aşkın diyeti neyse emin ol öderim.
(ilknur tavasav)

Berna Karaoğlu

Elbet...

İskan bedeli mühürlediğim yüreğinde usul bir rüya
Sus'a demleyen her akşamın vaveylası
Arka sokakların her köşe başı
Mahrur avuçların hicranı
Limanın
Sığ sulara rağmen hırçınlığa inadın
"O" bendim

Kuytulara başıboş
Tercihli bir sınavın a şıkkı
Bilinmek istemeyen, silueti mekansız
Deliliğe anlam giydirme telaşında
İssızlığa sevdanla
"O" sendin.

Hey saki..!
Yap bir güzellik haydi
Özlemi katıp edip soframıza yudumluyoruz dertleri
Kapatma müziği
Şerefine yokluğun
Şukut giyindik bu akşam
İmkansız vuslata kur saati
Uyanacağız.
Elbet....

Berna Karaoğlu

Gel artık!

Bir akşamüstü hüznü sızıyor sinsice içime
Bilinmeyene doğru yol alıyor yürek,griden siyaha
Dinmiyor camı vuran rüzgarın uğultusu
Sebep düşlemeye seni,
dar vakitlerde bir melodi, eskilerden demlenen
Ne kırılgan kelimelerin öznesi
Ne parçalanmış düşsel yolculuğumun adınla özdeşen sevda lekesi
Hüznümün en sen yanını kolluyor zaman
Asi duruşunla özlüyor seni bu can
Gel artık be sevdam.....gel artık

Berna Karaoğlu

Git

Eser kalmamalı senden geriye;
Ne gözlerin, ne ellerin, ne de içten bakışın kalsın!
Git gidebildiğin yere,yollar senindir!
Sadece yüreğini bırak bana,
Bırak ki, sende kalayım, yanayım;
Küllerimden tekrar doğuncaya,
Sen gelinceye kadar....

Berna Karaoğlu

Gülümse

Aç yüreğinin perdelerini,açıl yeni ufuklara anların coşkusuyla
gülümse kaderine
erken insede karanlık,üzülme dön yüzünü güneşe
gülümse aynadaki aksine
varoluşun bir armağan,yaşa! hisset!
gülümse yalnızlığına
ırmak ol çağla.deniz uzak değil,ak akabildiğinde
gülümse yaşam sevincine
yaşa yaşat gül gülebildiğinde
yıldız ol parla,ışığınla mutluluk saç etrafa
gülümse, gül,paylaş hayatla
sen ol kendin ol
gülümse dünyaya, güzelliklerinle....

Berna Karaoğlu

Gün Sonu

derin bir iç çekişle karşılıyorum doğan yeni günü,
cesaretimi bağladığım ipin ucu ha kaçtı ha kaçacak
bir diyebilsem bir susabilsem bir atabilsem kendimi çığlık çığlık
yıldızlarca doğacağım geceye/güne yeniden mavisinde ömrün
(Berna Karaoğlu)

Berna Karaoğlu

Güz Yangınım

Sensizlik akşamında beklemekten yorgun düşmüş hayalim,
Sancılı bir sabaha yeniden "sen" derken bedenim
Aynalar yüzümün senli açmazlarında kırık dökük.
Gülümsemen asılı kaldı odamın duvarında tüm asiliğinle
İnceden bir sızı kalbimin bilinmezlik köşelerinde
Yaram hala kanar güneşsiz iklimlerde

İklimlerde döner bir gün,duvarlarda yıkılır,
Bir anlık ta olsa görsem düş bahçem gözlerini
Değer yanmaya senin için
Güz Yangınım..
varsın kanasın yaram razıyım...

Berna Karaoğlu

Hata

Bildik bir oyun havası nağmelerinden çıkıp gelen izdüşümüydün
yolumun uzak, sebebsiz, tarifsiz imla hatalarıyla girdin yüreğime
hissettirmeden usulca...

kabullenmemenin verdiği boşluk sözcüklerin ardına sığınarak,
cevapsız bırakarak soruları inadına bir ümitle.

Neydi...

hangi rüzgar savurmuştu seni şehrim bilemedim
anlayamadım neydi gizli kalan gerçeklik gözlerinde.....
çözemedim....

kırılmış incinmişliğimle zaman hatası
fonda bir zeybek havası.....

Berna Karaoğlu

Hep Sen!

Manidar gülüşlerine tutsak olduğum,
Kilim dokulu kalbine yol ver ümitlerden
Hesapsız kaçırılan vakitlerden zamanı arşınla.
Diyar diyar gönöl hanemden sevdana,
Tüketme düşleri hancı ol, benim yolumda
Eskitme gökkuşığı yüreğini topla renklerimi suretinden
Pembe ol kat mavine yüreğimi
Hicranları figan eyle kapımda ki terk etmesin sevdan beni

Berna Karaoğlu

Hercai Sayıklamalar

Dili gemiş zamandan kalma
bir sevda hikayesi yazılmak istenen,
her harfte yarım kalmışlığın altında
ezilen kelimelere inat la
acımsı buruk, veda tadında hatırlanan...

biri
diğeri için hazana vursa da gözleri can!
ihtimaller dahilinde düşsellikte yaşanan

diğeri
biri için pahalı bir oyuncak
kırılsa da yenisini alacak
sıkılınca fırlatıp atılacak

ayrılık alışkanlığın ördüğü duvarları yıkar
esrik bir romanın satır aralarına gizler ihtişamlı sevişleri
arkasında dağ gibi yar gibi kalır cevapsız sorular

ahh bu hercai sayıklamalar kapanmaz yaralar
açılmaz geçmişin zorlanan kapıları
mağrur dur yine de sevdanın asi yanı
aynalarda aksi tebessümlerin ağısu

Bundan böyle kadın adam için gece ağrısı
Veda tadında kayıp bir kent mavilerde saklı
Bahar tadında hatırlanacak olan

Her şeye rağmen...Ve SON.....!

Berna Karaoğlu

Hesap Günü

Ağır bir suskunluğun kalemle savaşımdan bitap düşmüş kelimelerle
hüznü kucaklıyor yüreğim.
Nice kaybedişlerden savaş meydanlarında,
kan ve gözyaşı ile ayağa kalkmış,
Asiliğimle dimdik yürümüşüm oysa..
Yitirilmişliğin en koyu zamanlarında yalnızlıkla kol kola,
Resmi geçitte el sallıyor şimdi her bir duygu..

Selası veriliyor,
18 yılın yokluğuna mendil bağlayıp darağacında sallandırdığım sevgi kırıntılarının.
Gişe rekoru kıran bir film oluyor her senesinde bir es'le.....
Acıyor içimde bir yerler,üşüyorum...
İsyanımı sessiz bir çığlıkla ruhuna hediye ediyorum...
Hesap soruyorum,
geç kalınmışlığın sanki kıyamet kopmuş ağırlığı çöküyor üstüme...
Kırılıyor asiliğim çocukluğumun en şahanesine..

beyazla siyahın kardeşliğinde bir an'a sığınıyorum,
Kırık dökük sandalyede nefessiz nöbetinde yine ben!
Kapattığın kapıların yükünü nasıl kaldıracak yüreğin...?
Ölüm kıracak mı inadını?

Berna Karaoğlu

Hiç

Maskesi düşen, vefasızlıklarla yoğrulmuş bir yürek ti o!
Perişanlığı bir cümlelik efkarı-ı hallerden fazla değil
Sebepsiz yaktığı gemiler, yalnızlık demler sureti halinde
Can olamamış yar olamamış kıyam sözleriyle
Bir varmış bir yokmuş
Aslında hiç yokmuş.....olmamış.....

Berna Karaoğlu

Hükmen Mağlup

İsyanları hayallerle bastırabilmek
değil di... yaşam,
huzura sukut ekleyip,
ekebilmekti yeniden
bahçelere rengarenk.

Pilli bir oyuncak bebeğe
elbise dikme telaşındaydı umut.
Uykusuz bir avuç mavi,
serpebilmekti aleme sebepsiz.
Yabancılaşmış yüzlerde,
anıların izlerini taşıırken zaman,
bohçalayıp türlü sevinçleri,
koşabilmekti,
akabilmekti nehirler boyu...
huzur

Kilitleri kırabilmekti cesaretle.
Akıp giden ömre dur diyebilmekti
ve diyecekti belki...
Hükmen mağlup sayılma esaretinde
bir sevdaya el verirken,
gözlerim sema da yeniden.

Berna Karaoğlu

Hüzün Valsi__

Bir ihtilal karmaşasında gözlerinden içtiğim zehr-i sevdıyla
Kanamalı tebessümleri serdiğim yollarda yürüyorum
Duvarlara çarpa çarpa yaralanmış cesaretimi sınıyor zaman
Gücümü bir nefeslik ah'larda harcıyorum boşuna
İssızlığını sürüyorum gözyaşlarıma
Günüme eşlik eden yokluğuna isyanımı satır aralarına gizliyorum
Kıyametim oluyor her susku....

Yalnızlığınla kendini al gel

Ansızın gel

Bitsin bu keşmekeş hüzün vals...

Berna Karaoğlu

Hüzzam Faslı

küskün umarsız kelimeleri
heybemden çıkarma telaşıyla
çaldım kapını ansızın...

mavinin her tonunu bıraktım avuçlarına.....
pembeleri serdim gözlerinin önüne bir telaşla....
alacasında sundum yüreğimi
biraz kırık biraz da hüzzam faslında
renk renk sundum yaşamda ne varsa hatrına....

ne kaldı ki payıma bunca sene sonra
aynalardan çaldığın gülüşlerimi bari ver bana.....!

Berna Karaoğlu

İstasyon yalnızlıkları armağandı...(deneme)

Ardını göremediğim uzun sıkıcı bir yol hikâyesi anlatmak istediğim... Henüz sıcak asfaltın kokusu yakarken genzimi çıkan ketslere bent oluşturma çabası belki de umutsuzluğum... Sonu görülmeyen içtikçe içilesi bir yudum hayat kıvamında belki yaşananlar ve kırılan cam parçalarını yapıştırmak... İşte bu benim yol hikâyem.

Bazen kıvrıla kıvrıla, her döndüğüm kavşakta bu güçlüğü de aştım sonunda kendi yalnızlığımla, diyerek arşınladığım...
bazen dümdüz monoton boğucu yaz sıcağında ha gayret değişecek gece, gündüze dönecek düşler elbet diyerek...

Dileyerek, isteyerek...

Oysa yolun başında bir tutam umuttu... Adı yoktu... Sevgiydi beklentisizdi... Sıkıca tutulacak bir el...
Başını yaslayacağı bir omuz, gökkuşağı renklerin her yağmur sonrası bir düştü...
Düş.....tü.....İlk engebede takıldı... Dizleri kanadığında anladı... Başıydı yolun daha ilk görüşte sevdalandığı...

Avuçlarında sıkıca tuttuğu istasyon yalnızlıkları armağan oldu susuzluğuna ilk durakta.Bedeli ödenmemiş hiçbir duygu kalsın istemiyordu gerçekliğine onaylı... İlk dönemeçte bırakırken kalbinin yarısını...
Yara bere içinde tebessümle karşılıyordu hüznün sarısı eylülü...

Her iki yarım bir bütün oluşturmuyordu lügatinde... İsyanları satır aralarına gizliyor, ihtisamlı hayata yüz sürüyordu yüreğiyle bitimsiz... Sayfaları eskimiş kirletilmiş bir kitaba dönüştüğünde yol, geçmişle prangalarını kırmadan dağıtmadan devam edemezdi... O hep bildik o hep hüznü geçmişin iklimine takılıp düşmeseydi eğer...
Yine kan revan duygular yine hüznün melodiler ve yine parçalanmışlık... Aşinalığı çok eskiden kalma...

Altı çizili sözcüklerde inatla duraksıyor anlamsızlığına iç çekiyordu... Anda takılı kalmak bu olsa gerekti... İlk durak bir ayrılıktı karanlıktı... Sevgisizliğin en uç yerinde savruluyordu oradan oraya... Özgürlüğü ellerine tutuşturanların yalnızlığı şart koşmaları gerekmiyordu... Anımsıyordu herkesin bir hikâyesi ve başrol oyuncusu olduğunu hayatta...
Ve kendine biçilen bu farkındalığın ağırlığı altında ezilirken şizofren sevdalar biriktirdiğini ceplerinde.

Berna Karaoğlu

Berna Karaoğlu

İsyan Bu

Zamanla alışırım sandım yokluğuna,
Meğer ne kadar zormuş,sensizliği bende yaşatmak.
Anların büyüünde kaybolup giderken,
Ağlarım,yanarım yarınım olmayan günlere
Aynalar düşman olur gözlerime,
Bakamam.
Suretini silemem.
Her görüşümde seni başka yüzlerde,
Belirsiz,silik bir ümit kaplar içimi
Ama bilirim isyanım boşuna
Beni bırakıp gittiğin gün,dün gibi
Dönüşü olmayan bir yol bu...
Gelemessin
Dönemessin bilirim
Ne olur beni de al yanına
sensizliğin cehennemindeyim

Berna Karaoğlu

İtirazım var!

İtirazım var bugün kendime,benden olana
Şevdayı taşımayı bilmeyen gönüllere
Öylesine ağızdan çıkan her seviyorum a
Vurdumduymaz sözcüklerle yüreği dağlayana
Pramparça gizli saklı düşlere
Bencilliğin kırdığı kalplere.

İtirazım var içimde yaşayan sevgine
Bozgun yese de vazgeçmeyen gönlüme
İtirazım var sana,bana
Umudu yok eden imkansızlığa...

Berna Karaoğlu

Kahretsin

'.....Düşlerce eşlik ettiğim sevdaya yeni anlamlar yüklüyor rüzgarın fırtınaya dönüştüğü bir zamanda hercaiye ağıt yakıyorum....asılıyor martı kanadına ayaz yüreğim...gözlerimde acının şarabi hüznü.. yol oluyor kelimeler...zemheri kışa inat güneşe yaşıyorum başımı...kahretsin yine de hicran buralar sen yoksan..'kahretsin tualim yalnızlık kokuyor...

Berna Karaoğlu

Kalemim yine bir düş molasında

Kalemim yine bir düş molasında vuruyor kendini satırlara
Rastlantısal çelişkiler yumağında ertelenirken keder avuçlarımda
İçim sıra diziliyor aşka dair her kelime

Kurşuni bir bahar karşılıyor gün ortası hüznüleri
Çeken bilir derler hanı... biraz da ebruli
zamansız fırtınada sığınabilecek bir anın heyecanı,
bilinmeyene yol alırken tek daldır tutunduğun.
İçin sızlar her kalp vurumu, susmalar iç çekişlerle perçinlenir
Yüzleştğin aynalar, parlayan gözlerle gülümser
Güftesi anonim bir bestedir dillerde

İyi güzel de....
Yangından arta kalanları toplamak hep gözlere mi düşer
Uyanırsın damla damla.....uyursun düşlerde devam esarete

Berna Karaoğlu

Berna Karaoğlu

Kanıyor Tebessümlerim

a href='http://imageshack.us'img
src='http://img210.imageshack.us/img210/3976/adszbo3mg8.png' border='0'
alt='Image Hosted by ImageShack.us'//abr/a href='http://g.imageshack.us/g.php?
h=210&i=adszbo3mg8.png'img
src='http://img210.imageshack.us/img210/3976/adszbo3mg8.ac4a18a64b.jpg'
border='0'/a
Sessiz kaldığın yerden kanıyor tebessümlerim,
Sevdası intihar etmiş bir köprübaşı yalnızlığında
"Canım" can çekişmelerde,düşlerde bağbozumu
Gurur voltalamakta bir ileri iki geri
Adın dua.... zikretsemde hala,
Yol almış gönül bir kere
Sen yanım ateşten kor, sebebi ziyan sözlerle
Döker ayrılığı sukunetle.... hece hece
Gitmek vaktidir şimdi
Usuldan.....
Susarak.....

Berna Karaoğlu

Kapı duvar mış anlamam.....

Hayat huzuru kaf dağının ardına sakladıysa suçlu ben sen o biz mi...kısır umutları sadaka niyetine veriyorsa zaman mı mekan mı hedef..ya sebep?

Aykırı özgürlüğe sığdırılan küçük bir liman yüreğim.....sığ suların gelgitlerinde maviyle dolup taşarken içim,acının arka bahçelerinde dolaştığımı kim diyebilir.Kim anlatabilir köprüleri atmışken yalnızlığa, uçurmuşken gülüşleri bir başka bahara,maskelerimi çıkarmışken bir bir...

Siz hiç zahmet etmeyin, gönlümce şarkı söylemeye meylettim bu ara..

Hükmü yok artık geçen yılların..azad ettim diye mi bu hezeyan..insan kaç kez ölebilir ki daha,kaç kez yıkılır bir kent..

Aslında diğerlerinden bir farkım yok..Ağlarken pencere önlerinde, pervazlarında aşk biriktirirken anladım saklambaç oynağımı hayatla.her hatıranın sisli yalnızlığından dem alırken, kaderden mi kederden mi asiydi kırılıgandı/kırıldı çocuk yanımda...tebessümleri devşirirken aynalarda huzura erişirdim belki..hayırsızlığın kol gezdiği sokakları başım dik adımlarken..

Dilenmem artık...
Rüzgarın ritmine kapıldım aşıyorum enginleri,
Durmaksızın sükutu üflüyorum gökyüzüne..

Kapı duvar mış anlamam..... hayat oyunu bu
kaptırdım
gi-di-yo-rum.....

Berna Karaoğlu

Kayıplık

Can' a emanet ettiğim yüreğim umarsız karanlıkta
İstimlak edilmiş her köşe başı gibi hüviyetsiz
Zamansız akşamlarda usuldan bir kıyamet

Duyuyorum...

Görüyorum...

Parçalanmış gülüşlerin çıplak seramonisi
Yorgun martıların şarkısı
Suçu sabitlenmiş bir mahkum edası
Bir çift yüreğin canhıraş çırpınışı
Asaleti kırılganlığıyla sallanan yapraklar

Ey kader!
Savrulduğum, kandiğim kadar yetmez mi bu kuru gürültü..?

Düşlerim!
Uyusam hiç uyanmasam biter mi bu kayıplık...?

Berna Karaoğlu

Kelebekler özgürdü hani?

Yüz çevirdiğim hiçbir düşünüm olmadı
Vakti geldiğinde vazgeçmeyi bildim.
Hicranımla suç ortaklığında sanrılarım sağırdı.
Yitik eskiciye sattığım kırık kanatlı bir melektim,
Sebeptim her acının alfabesini yazarken,
Derlerken kırık umutları hüznün bahçelerinde.
Anlamsızlığın kolaylığına sığınırken,
Ömrüme yazdığım çilenin adı da sendin.
İhanetin bıçak sırtı yalnızlığında ağlarken kelimeler
Geriye kalan an kırıntılarını resmederken
Tuvalimden düşerdin
Uçurumdu yüreğin.

Şimdi diyorsun ya git!
Ağlamadan
Ağlatmadan
Kelebekler özgürdü hani?

Berna Karaoğlu

Kilit

Bitirici sağanağına aldırmadan
Yürüyorum düş bahçelerinde zamanın
Hangi kapıyı aralasam mavi karşılama,
Durmaksızın hüznüleri harmanlıyor,
Ve büyüsüyle kanat takıyor her geceye...
Bil ki
Hangi günü karşılasam tebessümle,
Asılı kalıyor aynalarda sureti mekansızlığın..

Yangın yerinin tam orta yerinde kıpkızıl bir alev.
Vuruyor işte içsel sorguları..
Küçülüyor yaşıma göz göre göre
Çelişkiler bu yüzden yağlı bir organ boynumda
Huzuru ne olur sorma bana
Huzur şimdi kısır çığlığıyla dağlar ardında
Ayrıntılarda kaybettim kendimi
Damla damla düşen benim satırlara..

Bozgun yemiş sus'lar birikiyor ceplerimde
Zorlu bir 'Hoşça kal' ardında ağlasın maviler
Yas tutsun usumda anıların salıncağı
Koptu ipi tutuklu sözcüklerimin
Hiçlik kafeste kilit
Kilitli artık tek kişilik kentin kapıları...

Berna Karaoğlu

Kimbilir....?

İnceldiği yerden kopsun
yursun prangalara bileklerimi yokluğun
İnce bir sızı gibi yayılsın yüzümde hüznün gizi
Şimdi...!
Ayrılık üstüne demli,kızıl bir deniz içmeli
Şerefine tüm gerçeklere ve
Sus'a yazılan her sevdaya

Kısırdöngülerin savurduğu benlik savaşında
Varlıkla hiçlik arası bir la sesi vursun notam
Yalnızlık senfonisidir bu çalan
En azından
O bile güzeldir
Yokluğunla eşitlendiği an

Belki bir gün
Sen nöbetlerine tutulmuşken yüreğim
Çıkarsın tekrar karşıma

Kimbilir....?

Belki gözlerin hala devrimci.....asi
Hatırlatır bana
Gökkuşağının ucundan yakaladığımız
Irmaklarca aktığı yüreklerimizin
Rengarenk düş bahçemizi

Unutmuşumdur da belki
Acıları lal eyleyip
Nasıl da çekip gittiğimi.....

Bize kalan ayrılık sa buna da alışırız zamanla

Berna Karaoğlu

Kime Ne

ben seni dalında baharken tazeyken düşlerim
ben seni beyazlığın saflığında çocuk gülüşlerde
ben seni akşam kıızıllığı, kah e!a kah kahve gözlerde
ben seni şiir gibi kelime kelime
ben seni canım da can gibi yar gibi
ben seni sevdim kime ne!

Berna Karaoğlu

Körfezin kızı

körfezin kızı:maviye hüznü yakıştırma.
benim umutlarım mavide saklı
en derin maviliklere sakladım sevdarımı..olursa diye yarınlarımı....
bana sabahlar öyle uzakki:körfezin kızı
sabahıma güneşler doğmuyor
karanlıklarda kaldım.
elimi attığım gül,
avucumda soluyor
işte o yüzden:ben gül; lere düşmanım sevmem
hiç sevmem körfezin kızı....
çocuksu gülüşlerim bir fırtınanın arasında yitip gitti.
belki bir yürek fırtınasıyla tekrar döner diye de bekliyorum.
yağmurlar yağıyor...fırtına zamanı başlıyor
engin mavilikler yine bana umutlarımı getiriyor.
bu kez çok korkuyorum be körfezin kızı.
bu defaki amansız,bu defa ki hırçın..bir bilinmezlik,
yandım,
yandım,
korkuyorum körfezin kızı.
sevdanın gelişi bile yerleri titretiyor.
bir deprem fırtınası gibi gibi her yeri inletiyor.
gardımı alamıyorum.savunmasız kaldım.
sevdası için için iliklerime kadar işliyor.
ve çıplak ayaklarımla yürüdüğüm tüm yollarda,
onu işaret ediyor..
şimdi söyle körfezin kızı:
derin mavilikler,bana
neyi getiriyor.....İlknur Tavasav..

Berna Karaoğlu

Körkütük olmuşsam senden gayrısına...

Vicdanı kısırlaştırılmış bir insan olmaktansa
Yalnızlığa üflerim sukutu.
Varsın olsun vaveylasında
Huzur bulur düşlerim.
Çalamadığım kapıların kulvarlara açılan terazisinde
Başlarım yeniden hayata...
Her yitirilişte,
Kanayan avuçları
Semaya açıp
Diliyorum usanmadan.
Her kaybedişte,
Kırılan gururu
Toplamaktayım
Dağıldığı köşe başlarından..
Vazgeçmek kolay da sonrası
Batan bir geminin kaptanı olmak..
Pişmanlığım geçmişe yar.
Söverim buğusunda bir camın.
Sıradan.....
Yerle gök arasında var isem
Aşka düşerse yollarım hep senden.
Düşsellikte sarhoş bir buse sunarken
Bahara varır ellerim.
Hatırlarmısın..
Yeşilini mavisini
Ebrulisiydi bahçenin,

Körkütük olmuşsam senden gayrısına,
Prangalarını yokluğa çözdüğümdendir.

Berna Karaoğlu

Kül Rengi Hicran...

Aynada görülen sahte tebessümlere,
Ağulu hüzzamı ekleyerek yaptığım
Bestesi sukut yalnızlığım.

Kaçamam
Adım atsam başımda kurulur sehpaları idam.
Baharla gelen başıbozuk bir tufanın esiri,
Kafa tuttuğum rüzgara ağıdım şimdi

Sınandım kırıldı kalemim.

Duvarlar ki
Çarpa çarpa eskittiğim düşlere mezar şimdi

Berna Karaoğlu

Mânâ

İsli bir sonbahara demlenirken,
sükutum prangalarla sağır.
Lal olmuş anlam,
yükünü almış çoktan limandan.
Şimdi kaç sözcük asar beni boğazımdan,
ıdamıma kaç cümle yol verir.
Çılgılımla boyasam yeryüzünü,
kim duyar beni.
Ağulu bir hüznün pençesinde
cam kırığı suretim
Kronik şizofren susuşlarım var.

Berna Karaoğlu

Masum Değildik Herkes Gibi...

Helali haramla yıkayan bir devrin çocuklarıydık biz.
Sevdaları keşmekeşinde, dibine kadar çamurlu yollarda
Aklamaya çalışırken unuttuk kaderin hüznünü.
Devşirdik koca yıldızları düşürdük bir bir toprağa.
Zamana ayak uyduramadan, cesareti cehaletle eşit bir saklıya emanet ettik
Unuttuk kendimizi adamayı uzak iklimlere.
Dikenlerinde kanadığında anladık ellerimiz,
Masum değildi/k

Kusurlu bir tebensüme yol verirken her yeni gün
Karanlıklarda güneşi aramaktı belki de umut
Yanıp sönen ışığa hapsettik yarınları.
Bitmez bilmek huşu içinde sadakat dedik
Yetmedi yetmezdi de hayır lara günah katarken
Sevdayı üç güne bağlayarak sus dedik sus- a- madık
Masum değildi/k

İnanmadık.
Yalandık...

İçim sıra dağılan efkarıma bilet kestim
Çıktım yola arıyorum huzuru
Şükuta adağım.
Sormasınlar bana
Söyletmesinler
Kaçağım bu aralar kendime de

Berna Karaoğlu

Menekşe Berna'ya

aklımda kalan hep gülümseyen bir yüz
o yüz altında gülümsemeyi bekleyen
hoyratla fırlatılmış denize
kapalı bir inci tanesi, bir giz
keşke umutlarında böyle olsaydı
keşke hayat sana verebilseydi
keşke çalabilseydin sende
onun senden çaldıklarını
zaman denen dipsiz kuyuya atmasaydı keşke
karaladıkların kadar masum olsaydı hayat
elinden tuttuğun bir kız çocuğu kadar temiz
yüreğin kadar saf ve kimsesiz
derdi yaren etmişsin bilirim
sahtedir gülümsemelerimiz
menekşe gözlerdeki canlılık
sahtedir, aslında sahteyiz hepimiz
boşa saklamaya çalışma güzel çiçek
dedim ya sahteyiz hepimiz
yine umut etmelisin
ağlayışlara dur demeli
yine içten gülmelisin
seni saran korkularını yenmeli
beklide yeniden sevmelisin
ama yeniden
ama en içten
ama gerçekten,
gerçekten gülmelisin
kuş kadar küçük yüreğindeki
yaşları artık silmelisin
yeniden merhabayı öğrenmeli
yeniden sevmeyi bilmelisin

uzaklar10

Berna Karaoğlu

Mevsim sızısı

Ağır bir esaretten, ölümüne sabırla kaldırır başını
Başa bela, vurdum duymaz sonbahara aldanırken hüzn.
Saklı kalanın fetvasını duyar uzaklardan
Zehir zıkkım bir düşün peşinde tükenmişliği bağlayıp Ekim e
Bir heves Kasım ı kucaklama telaşında bulur kendini.
Lodos uçururken hayalleri vazgeçilene ağıtla, adımlar baharı
Nihavente sarılır umuda döner yüzünü daimi döngünün ıslak kırılğanlığıyla
Ama..son bahardır, mevsim kıştır artık

Berna Karaoğlu

Ne zaman unutacağım

Ne zaman unutacağım

Esrik zamanlarda bıraktım kendimi.
Biraz yitik,biraz mahsun,
iç çekişen yalnızlığımın koynuna.
Teselliler bir bir hükmünü yitirirken gül yüzlü penceremden,ardın sıra baktım....
Hissederek,lirik bir özlemle gözlerine,
ahh gözlerin.....
beni benden alan,düş bahçemin güzel sureti yüzünle,içimi dağlayan gözlerin...
satır arası yenik düşmüş kelimelerime inat.
anladım kabul günü yüreğimin bugün
anılar sağanağı başladı gönlümde.
ne zaman dinecek bu acı,ne zaman unutacağım.....

Berna Karaoğlu

Nedensizlik...

Ben miyim, bu mağrur kentin sokaklarında volta atarak dolaşan..
yorgunluğum senden mi, yaşanmışlığın verdiği derin iç çekişten mi?
kent üstüne yazılan öykülerden mi yoksa.
öykülerin gerçekliği mi hüznümü arttıran.
nedenler ve nedensizlikler üzerine kurulu bir yaşam mı
birdenbire hatırlatan yokluğunun acısını.
her anımsadığımda red ettiğim.
başına vura vura anımsatan yine bu kent...canım İzmir.
üstüme geliyor, eziyor geçiyor içimde ne varsa.
büyümek ve kendime yetebildiğimin verdiği haz nerede?
onuda mı aldılar elimden.
seni, beni ve bizi aldıkları gibi.
büyümek! ..
kocaman kız olmak...
yapılan haksızlıkların üstünü örtebilecek miydi.
kapatacak mıydı ebediyyen eski karalama defterlerini...
olmalıydı olacaktı.....
bana vermediğin sevgini bulacaktım.....izmir gibi...

büyüdüm... kocaman bir kadın oldum şimdi!
herşey aynı hala
defterler açık..sevgi yok...sen yok...ben yokum...bitmedi devam seninle...umudum var
hala...

Berna Karaoğlu

Nerdesin?

seni yokluğunda...susarak özlüyorum.
adın bir dua oldu zikir ayinindeydim
tüm yollar seni işaret etti.
Sustum.Bogazıma düğümlendi kelimeler.
Adın düğümü çözecek bir yudum suydu ve ben çölde susuzdum.
Sen nerelerdeydin?
Sustum.
Sustum.
Sustum.
Sana olan sevdam yakarken beni
sen başka kollardaydın.
söyle başkaları da sevebildi mi seni böyle..
Sustum
ADIN BİR DUA,
ŞİUETİNSE HER AYNAYA BAKTIĞIMDA KARŞIMDA...
İYİDE SEN NERDESİN?

İlknur Aslan

her sustuğumda kırılan parçalarını onarmaktaydı kalbim bilmedin....
bilemezdin...
korkardın....
sureti beş para etmezdi sevda kozasını ören ipekböceğinin.....
aldıkların yeterdi sana ya...
ne bir fazla ne bir eksik kararında...
adın hala bir dua,
siluetinse her aynaya baktığımda karşımda..
tek bir farkla!

artık kilitli kapıları zorlamaktan yoruldu yüreğim.
yüreğim suskular endişesinde.....
sustum
susuyorum.....
neredesin diye sormuyorum.
yalnızlık hükmünü verirse bir ceza gibi yüreğine.
bil ki bir yerlerde yine de seni bekliyorum.

Berna Karaoğlu

Berna Karaoğlu

Nisan vurdu yüreğimi

Baharmış laf....
Nisan vurdu yüreğimi akşamüstü es zamanlarda...
bi haber...
içim dışım bir kentimde,
denize nazır gülüşlerimi çaldı mekansız hüzün..
hükümsüzdür sözlerim
kendime dar gelen sen halimle.

suçsuzuz...
sevmişiz...
atmışız kendimizi yar dan çığlıklarca...
ser de sevda var
bitmedi bitmeyecek
bahara adadığım bir ben
birde canım var

Berna Karaoğlu

Nokta

Yalnızlığın arka sokaklarında vuruldu sevda
Satır aralarına gizlenmiş her mana da bir yitiş..
sağanak özlemleri gökkuşağına asma telaşıyla karşılanan bildik hüzün
ne giydirdi sen üstüne aynı bozgun kırgınlık
vuslata beş kala anlamını yitirmiş saçma bir veda

hani nerde doludizgin koşturan deli taylar
kapı ardı bekleyen umut..uzak bir kasaba şimdi yolu olmayan
parantez içlerine hapsedilen masalsı bir sevi
noktaların ardına usulca bırakılan
ve bu şiir gibi yarım kalacak olan

.....

Berna Karaoğlu

Oysa hicazdı sevmeler

oysa hicazdı sevmeler.....
adının ilk harfi düşünce satıra
kanardı sol yanım ilmek ilmek,
dökülürdü kağıda asimile edilmiş
yıpratılmış bir kaç damla menekşe
içerdi düşselliği her harfte, giz di yüreğin

söylesene...
kaç sevda batar yüreğinde?

Berna Karaoğlu

Oyun

Oyun başladı..Pembelendi çiçekler sevdalandı bahar
Akşam sefaları niyetsiz açıldı
Uzattım ellerimi yüreğine dokundu,Tebessüm yoldaşım oldu

Oyun bitti.....
Bir kenar süsü kaldı seni yazan defterin sayfalarında
Satırarası karalamalarda...

Berna Karaoğlu

Pardon bakar mısınız?

Belli ki dostların alacağı var benden
Bir yalnızlık daha borcum olsun ne çıkar
İyi günümün neferleri toplanın gidiyoruz
Kötü günüm bekler kapı ardı

İşığınız mı söndü sizin, ne bu hicran
Alın avuçlarınızda yüreğim
Bir bozukluk,
üstü kalsın bana
Yaparız bir güzellik haydi
Havalandırın odaları
En güzel elbiseleri giyin
Bilmeyin beni, ben yoksam ne çıkar
Ama toplanmamışsınız daha
Bakın yüreğiniz ortalarda
Merhameti de unutmuşsunuz
pencere pervazında
Ah... işte
dolapta kapalı kalmış insaniyet
Ya sevgi nerede
Cam kavanozda mı kapalı
Ne ayıp
Onu da koyun bavula
İşte şimdi hazırız
Çıkabiliriz yalnızlık yollarına

Pardon bakar mısınız?
beni unuttunuz ya köşe başında
Yine mi es geçtiniz
Kördünüz

Yaparız bir güzellik haydi...
Takılırsanız taşlara
Dizleriniz kanarsa bilin ki
Yanınızdayım
Korkmadan tutun ellerimi...

Berna Karaoğlu

Payıma düşen

Havalı bir yalnızlığın keşmekeşinde
Damla damla büyürken hüzün,
Ak pak suretleri karalıyor sızılı avuçlara.
Tutsaklığın prangaları kırılmış,
Kanadında boş sokakların
Titrek ısıltısını taşıırken,
Arsız sevişleri damgalamış.
Üstü kalsın istemem
Nazlı hicranı dağılsın semaya

Berna Karaoğlu

Reddi Hayal

uçuktu renkleri kelebeğin
pembesi masumluk
mavisi umut
gökkuşağında son uçumluk
reddi hayal....ömürsüz sevdalar

çırptı kanatlarını özgürce
asiliği inceliği taşıdı gözbebeklerinde
baharların ısıttığı taze güneşleri sundu yüreklere
anlamadılar...

ve düştü

'düş' tü..... /uyandı..... /bitti.....!

Berna Karaoğlu

Rüzgar sana diyeceklerim var

Esme be deli rüzgar
Savurma parçalarını yüreğimin
Varmasın us'una izinsiz düşlerim
Kıymasın hüznün mabedime
Yanmasın yine gözlerine

Yağma be yağmur,
Yıkama üstüme giydiğim sen yanımı
Götürme yıllarımın izlerini
Can'dan kalanlarımı
Çorak yüreğime bir damlada olsa düşme
Kınarım.....

Rüzgar eser, varır şehrine senli düşlerim, aç kapıları
Yağmur yağar, sağanak sağanak dolarım yüreğine, bırakma
Masaldır deyip geçme, polyannacı kızı sen hep güzel hatırla...

Berna Karaoğlu

Saf bir delilik dolaşıyor hücrelerimde...

Nedenler niçinler arası, karmaşada kaybolurken düşünceler bir es alıyorum, hüzünlü bir melodi eşlik ediyor yalnızlığıma.Sarı sığağa inatla karalar bağıyor, kırılıyor mavi anlamsızlığa.

Ağlamaklı bir ifadesizlik var yüzümde..Kifayeti hiçlik bir esrikliği sallıyorum salıncakta..Kelimelerin kimsesizliğinde ses oluyor her kayboluş...Tutabilir miyim... geri getirebilir miyim bilerek uçurduğum kuşları..

Verdiğim hiçbir sözün hükmü yok...Körfeze savurduğum düşlerimin hesabını vereli çok oldu martılara...Çelişkisi bol, vurmali çalgılar eşliğinde demliyorum her günü geceye.....seremonisi hiç bitmeyecek gelen bu hayata uzaktan bakan gözlerimle anlayış lutfunda...

saf bir delilik dolaşıyor hücrelerimde...

Varsın yarım kalsın boşvermişliği ne de güzel oturdu üstüme öyle değil mi?

Berna Karaoğlu

Sen Ben' im

Bir gülüş sıcak bir nefes ol ruhuma
Yansıdığın aynalarda mutlu bir düş ol yolumu aydınlatan
Sebep ol tebessümlerimden yarınlara
Sevdanla yansın mevsimler
Geceden güne...
Tutuşsun evren arzuhalinle
Uzaklardan bir lal hüzün konsa da pencereme
Umutlar hep senden yana atar şu kalpte
Sen benimsin bende senin
bilinmezliklerden öte....

Berna Karaoğlu

Sen diye diye....

Kendine yabancılaşmış solgun yüzümde
Akşam inmekte odamın duvarlarına.
Açık kalmış pencereden sessizce süzölmekte içeri
Hüzünsü bulutlar.

Ben karanlık aksimi dönmüşken aynalara
Aynalar yorgun kırık paramparça..
Ališmıştım içimden dökölen yapraklara
Sonbahar gelmeden daha.
sen diye diye....
Gönöl son vaveylasını bırakmamıştı daha.
Anahtar sendeydi.
Takvimler sensizlik ikliminde takılı kalmıştı.
Ama ne fayda...
SEN yoktun ki.....

Zaman sensizliğin ertesiydi.....saatler hep yokluğunu es geçiyor

Berna Karaoğlu

Sen Gittin Ya!

Rüzgarlar ters esiyor gönlüme,
hazan sarısı yaprak döküyor gözlerim.
sen gittin ya.....bende bittim!
hicran vuruyor satırlara artık.
düş bahçem sessiz kaldı şimdi,
talan oldu kalp evim
tek bir söz yeter miydi be canım,
böyle mi olmalıydı dışavurum

sensiz kaldım çığlık çığlığa susmalarda yürek
Can'sız kaldım Can'ımı aldın,ölüm bu olsa gerek
Berna Karaoğlu

Sen gittinya hani....usulca...haramiler gibi girdiğin yüreğimden....gidişinin matemindeyim.Gündüzleri yokluğunu daha bir kolay aşıyorumsanki dostlarla oyalanıyorum....diyeyim ama biliyorumki etrafımı kandırıyorum kendimi oyalıyorum.Geceler..ah o katran karası geceler....işte orda sadece kendimle ve acımla baş başa kalıyorum.Sanki ücra bir rıhtım köşesinde karanlık dehlizlerin altına sınır gibi senin yokluğunda anılarıma sığınıyorum.senden kalan anılarım.Canımsın diye başlardı sana her cümlemin başı...canımsın...öyleydi ya candın sevdiğim canımdan da öteydin.Hayatımın belki başlangıç değil ama final çizgisiydin.candın canımdın canımdan öteydin.Gözlerim senden önce çok kişiyi görmüştüde sevmemişti dilememiştide senden önce hiç kimseyi yalvarmamıştı.Tanrım onu bir kez göreyim diye yakarmamıştı dilim.Dilim sustu gözüm görmüyor ellerim boş canım,canımdan öte ruhumun yoldaşı sevdiğim finalim dediğim bitiş çizgim.Yokluğun zor yokluğunda acı kör kurşunlar saplanıyor bedenime.seni senden uzakta sevmek bile aşkların en güzeli derlerde sen inanma her duyduğuna ben şimdi yokluğunda hasta gidişinin matemiyile yastayım...canım...canımsın özledim.dön be sevdiğim yollarına hercai menekşeler ekeceğim...İlknur Tavasav

Berna Karaoğlu

Sen susunca...

Sen susunca
Havalanıyor yüreğimden bir martı uzaklara
Çılgılığıyla boyuyor alemini
Grinin hükmünden seçiliyor siyah
Hicranlı ağrıyla dönüyor gün geceye
Gelir geçer bir ağıt dökülüyor
Parmak uçlarımdan hece hece

Sen susunca
Bir çocuk hüznünde harlıyor ateş
Kırılıyor umudun ışığı soluyor elleri
Seçilmiyor uzaklar maviler kayıp
Denizin sessizliği dağlasa da
Yitirsem de çizgimi ufukta
Usuldan bir kıyamet
Yüreğimin sol köşesinde

Sen susunca
Dökülüyor yaprak yaprak düşler
İçim kıyılıyor bir şiirin son mısrasına,
Öl diyor şair kapat ışıkları yan/an
Savrul/yıkıl, hüznü sakla en koyusuna
Ağlamıyorum,
Sevdaya yükümlü bir es
Sürüyorum gözlerime sen diye

Sen susunca
Yas vuruyor satırlara donuyor tebessüm
Sureti mekansız bir hayalle dönüyor başım
Sorsam aynalara söylesem suçum ne
Herhangi bir zamanda ve dahi inançla
Asılsam ucundan gökkuşağının
Hangi renk tutar beni?
Düşerken esrikliğim kendime.

Her neyse
Yine de
Sen susma....

Berna Karaoğlu

Seni Özlemek mi?

tebessümlerim yüreğini buselerken özlemekteyim seni.
iki sohbet arası dar vakitlerde kalsada biz.
mesafeler tuşlara hüznü notalarını bassa da.....

Hiç gelmediğim şehrin kadar özlemekteyim seni
Sokak sokak hüzzam makamında
Namekan sukunet canımı yaksa da...

her nefesimde ismini anarak özlemekteyim seni
sahipsiz kelimeleri "sen" yapma telaşıyla
hercai yüreğin sesime ses olmasa da.....

tabiri caizse.....

Berna Karaoğlu

Seni sevmek mi?

seni sevmekmi:?? ?
solumak seni uzun süre nefessiz kalmış gibi.
seni sevmekmi.?? ?
inanki hasretinden parangalar eskitmek.
seni sevmekmi.?? ?
her doğan güne..bende yeniden doğuyorum diyebilmek.
seni sevmekmi.?? ?
aşkların en güzeli.
seni sevmekmi.?? ?
gözlerinin içinde aştan boğulmayı dilemek.
seni sevmekmi.?? ?
ellerimi hiç bırakmayacağını umut etmek.
seni sevmekmi.?? ?
benim hala umudum var diyebilmek.
seni sevmekmi?? ?
inanki ölümü bile boşvermek hatta belkide kollarında son nefesimi verebilmeyi
dileyecek kadar istemek.....dejavü

seni sevmek yaşamaksa
seni sevmek fedakarlıksa
seni sevmek seni senden fazla düşünmekse
seni seviyorum bir tanem*****gülfüz

Seni sevmek; aldığım nefes içtiğim su gibi:
Seni sevmek; küçük bir bebeğin mutluluğu gibi,
Seni Sevmek; okyonusların en maviliği;
Seni Sevmek Karanlığa inat Gözlerinde aydınlığı görebilmek.....Tuğba

seni sevmek uykusuz gecelerde ağlamak
seni sevmek göçmen kuşlara yalvarmak
seni sevmek yaşadığının farkına varmamaksa
seni seviyorum... seni seviyorum*****gülfüz

seni sevmek; tutunacak tek dalım,yaşam kaynağım gibi
seni sevmek; yabancı düşlerimin ortağı gibi
seni sevmek; utangaç gülüşler gibi
seviyorum işte var mı ötesi.....*berna*

Berna Karaoğlu

Sevda pupa yelken...

Şimdi sonbaharım yaprakları sararmış ağaç misali
Her yeni günde yaprak yaprak dökülen gözyaşlarımla
Günler geçiyor zaman amansız,
sevda vapuruda çoktan yol aldı limandan
Hüznüm İzmir sokaklarında koşturuyor hoyratça
Acım lime lime etsede her bir hücremi
Protesto ediyorum yaşanan dünleri
Anıların gülen gözleri de yok artık
Onlarda ağlıyorlar tıpkı ben gibi
Ağlasam da yansa da bu gönül,yıkılsa da dünya
Restimi gör yar!
Yalancı düşler senin olsun,
yanındaki mutlu olsun!

Ben mi?
Elbet iyi olacağım
Elbet unutacağım

Sevda pupa yelken.....

Berna Karaoğlu

Sevda ucu yanık eskimiş bir mendil şimdi!

Eskimiş bir mendilde ucu yanık bir sevda şimdi canımı acıtan
Karanlık sokaklarda kaybettiğim gün ışığı gözlerinin yasındayım.
Dinlediğim hüznün şarkıların her bir notası "Sen" basıyor yüreğimde inadına bir umutla.
Tükenmedin bitmedin, çığlık çığlığa susuyor yüreğim matem siyahı damlalarda.
Nedensiz, hiçsiz bu yok oluşun çelişkisinde şimdi kalemim.
Yazarım sensizliği gecelerime, gecelerim soğuk, umarsız bir düşünce yorgunu,
Sevda ucu yanık eskimiş bir mendil
O çok sevdiğin çocuk gülüşümü de astım duvarına seyretmekteyim,
şimdi "Sen" yerinde bitmeler yüreğimin. zamansızlık vurgunu mu isyan mı ne dersen de
Sevda ucu yanık eskimiş bir mendil şimdi

Berna Karaoğlu

Sonbahar kızıl güller,suretin lal

Sonbahar kızıl güller,suretin lal

Ağla kalbim sonbaharı bu sevdanın
Hüznü demleyen satırlar dökülüyor avuçlarımdan

Bir akşamüstü kızılığında kanıyor tebbesümlerim
Uzak bir ülkeden son yolculuğuna kanatlanan martı,
Çığlığıyla boyuyor sevda karası geçtiği her yeri
Düş bahçemde talan var__yalan var
Canımdan canımı alan yar
Son bahar
Kızıl güller
Suretin lal
Beni benden çalan
katilim sevdam ağlar

Berna Karaoğlu

Söylesem yanacak sussam kanacak gönöl

Geç kalınmış kelimelerim var dile gelmeyen
Söylesem yanacak-sussam kanacak gönöl
İçimde kopan fırtınalardan bi haber
Kendi gerçekliğiyle kal yar!

Her oluşun bir bitişi vardır ya..
Sende kendine bir avuç hüznün ver
Anahtar bende artık,nafile sitemin
Aldanmış sukunetinle kal yar!

Düş bozumu bahar yorgunu bu yürek
Bozkır sevdandan vazgeçer senin uğruna
Sarı hüznün damlalar son deminde
Yaralı yüreğimle,kanattığın sol yanımla kal yar!

Berna Karaoğlu

Söz Biter...

Dikenli tellerle çevrili bir yolda
yüreğimi kanatıyorum,
bilinmeze eş mantık güderek.
İssızlığı sürüyorum gözlerime mil

Beklenmedik bir anda kopan fırtınada
Tozu duman bir sevdayı yüklüyorum omuzlarıma.
Anlayışa kurban ettiğim kaçaklığa ise
Geceyi ve gündüzü...

Son yolculuğa adadığım beni
Sukutla cezalandırılan
mahkum masumiyetine bağışlıyorum

Üşüyorum...

Baharın güneş yüzüne bakamıyor gözlerim
Bir vaveyla tutturmuşum
Ben, sen, o, biz
Ne fark eder ki aynı düşlere sahip değilsek bir ömür...

Ahh..!
baharımı hazana vurduran deli taylar
durun karartmayın düşlerimi
perdeler kapanmak üzere,
sussun opera.....hissizliğinde tango

işte
gece ve ihanet.....
tükendi ışığın yüreğimde.....

Berna Karaoğlu

Suum Sabit

Uurtmamı vurdular unbatımı kızılığında
Raksederken martılar ığlıklarıyla, üneşı yitirdi züm
Sus payım eylöl den kalma

atmalı bu yüreği uzak akşamların puslu yalnızlıklarına,
Bir 'ud' un tellerinde bulmalı efkarı
İmeli mey niyetine anıları birer birer
Anımsamalı masum değıldi sevmeler

Ey benim yaralı sandık lekesi hüzünlerim
Yalana boyun eymedi düşlerim bak!
Çektim ipini uurtmamın,
Vurdular
Vurulдум

İşte bu yüzden suçluyum

Berna Karaoğlu

Sukut-u Hayalim

Tenhasında sokakların ucube bir yalnızlıktan dem vuruyor susmalar
Sitemsiz yalpalıyor gönöl köşebaşı ıssızlığında
Korkar adım arşınlanan bu giz
Yitikliğin sarmaşık gülleri
Anlamsızlık çelişkisinde
darağacında asılı kalan bir sen

sukut-u hayalim
usum da acı sanrılarla tahammulu mümkün siyahları yok sayıyorum
yalnızlık keşmekeşinde karşılıyorum sevda hallerini

Berna Karaoğlu
6.7.2009

Berna Karaoğlu

Sus ma

Hüzzam makamında aldanişlar büyüyor içimde
Kara kuyular çıkıyor her adımda yoluma yandığım yerden
Her kelimedede her hecede yitiyor,bitiyor baharımsı tebessüm
Gökkuşağının renkleri ağlıyor her iç çekişte,
Kandığım yerden ince sızım,dökülüyor maviler
Kızılığında saklı düşler, aynalarda süretin lal
Yürekte düşbozgunu
Kırdım kalemi zamanı çaldığın yerden
Bitti canına yandığım sevda.....
Düşümden düş/tün
Sus/ma.....!

Berna Karaoğlu

Sus'a Yazdığım Kelam..

Muhaliif destansı sevişleri derleyen hüznüm
Buselerken canımı iskelesiz bir limana
Liman ki demir atarken,
Kanarken sus pus sığındığım

Seğdin...../....sebeptin
Yağmalandı sol yanıım uğruna

tebessümleri derlerken aynalarda
düşselliğim eskiden kalma,suretsiz namekan
bu mecburi istikamet,
bu susa yazdığım kelam
bu sana borcum bir damla
bu ayrılık demleyen satırlar
Unutturur mu sanırsın seni bana

Ey benim gönül sızım.....dert ortağım
Kanadıkça,
Yandıkça

Bir İzmir düşün...../....düşle.....(rinde)

Berna Karaoğlu

Susmasam...

Senli sensiz çıkmazlarımda,
İmkansızlığın hüznü sinsice sızarken içime,
Kırık dökük sevdalar içinde görürüm,
Silik siluetini
Gülümser bana,
Hadi gel! dercesine
Ruh ki emirlerine amade,
Usluca hissettirmeden,bitiverir yanıbaşında
Ah sevdiğim!
Orada kıyamet kopsa,dünya yansa,ben ölsem
Hatırlamasam nedensiz gidişini
Ağlamasam,susmasam.....

Berna Karaoğlu

Susuyorum. duyma!

Sonlandırmak istediğim yaşamın kıyısında
noktayı koyduğum cümlelerden,
Sensizlik ve buruk susuşların dibe batmışlığıyla,
son bir çığlıkla
Sesleniyorum yürek duyar,
umudum olur kalmalara diye.
Seslenişim içimin acısından,
belki kıyısızlığımdan körfeze
Belki zorunlu vazgeçişten...
bitmişliğimden gözlerinin karanlığında

Bölünmüşlüğüme,
kırgınlığımla gururum çarpışmakta
Bıçaksırtı hüznlerle savaş alanında kendime dönüyorum
Hissizim,yorgunum
nefesimi çaldı vurdumduymaz zaman

Benden aldığın "sen"imi geri ver yada,
bırak çığlığım dağılsın rüzgarla şehrim
Duyma...

Berna Karaoğlu

Tanımı Yok!

Özlemin tanımı yok!
Kalp kapılarına kilitler vurulsa da,
Saklı kalsa da yüreğinin matemi
Uzak şehirlerin kasvetin de bir düş olsada özlenen,
İnadına bir dışavurumla
Kuşun kanadında,kalp çarpıntısında
Özlem

Sevdanın tanımı yok!
Tahmini sonuçlarda yaşanan bir ilk her zaman
Yaşamanın verdiği haz dır en derinde duyulan
Yandıkça yanar deli gönül
Ahh çeksen de ne fayda
Ateştir düştüğü yeri virane eden
İç çekişlerde akan damladır istemeden,
Kalpten kalbe yıkılmaz köprüdür
Sevda

Berna Karaoğlu

Tarifsizliğim

Heyhat..... hayat.....!
verilen replikleri kekeme bir hü­zünle derleyip,
arşınılıyoruz sahneyi bir baştan bir başa
can hasta, susmakta suflör,
ne kadar susulacaksa

perde inmekte içimdeki çocuk gülüşlere
yine de kedere vermem martıları
uçabilsinler diye umudu siyah yürek­lere

biteviye....

Berna Karaoğlu

Turuncu...

Dipsiz bir kuyunun içinden seslenirken aydınlıklara,
bir çocuk gülüşe intihardı yüreğim
Kıyısızlığıyla sahile vuran bir denizyıldızıydı ömür dediğim....
Şarabi hüznleri gözbebeklerime mühürlediklerinde bir eylül sabahı,
ahengiyle büyülen bir melodinin ritminde büyürken sivrulurdu düşlerim

nice benlik savaşları kaybetti de yorulmadı bu yürek...
umudu gökkuşağının en parlak yerine asmışlar koparıp almalı,
sahiplenmeli, yeniden açabilmeli özgürce renk renk..
siyahlar yerine parlak bir turuncu koyarım elbet....

Berna Karaoğlu

Tut ki/ saklımdasın

Tut ki ay düşmüş gönlüme,
Güneş maviye çalar gökkuşağı hüzünler yerine
Saklımda baharsı sevdan

Tut ki sabahlarım senli,açar hercai
Yüreğimde doğduğun ilk gün gibi
Saklımda özün,güzel sözlüm

Tut ki bekleyeceğim tebessümle
Düşbahçem yeşillense,bülbüller dile gelse
Saklımda yüreğin,

Di'li geçmiş kayıp zamanlarda bir yerde.....
BERNA KARAOĞLU

tut ki yüreğim kangren paslı bir özlemde tut ki ölü bir ozanım...Tut Ellerimden,Yoksa
Çok Geç Olacak

YAZ YAĞMURU NAZAR

miladı bozuksa çizgi ötesi özlemlerin suçlu kim.....tut elerrimden tut ki delibozuk lal
hüzünlerin yerini alsın bal gözlerin buğusu.

tut ki aşığımmmmmm
BERNA KARAOĞLU

Gönlünde tut bırakma Kuşlara parçalatma Çöllere koyup dönme Gözden çıkarma
beni....Umudunu sıcak tut sevgili... Azrail'e direnen seveda biz ölsek de büyütecek
dağlarda tutki ölesiye seviyorum seni

YAZ YAĞMURU NAZAR

sen çözemediğim denklemleri hayatın...hüzünbaz iç çekişlerde yaşanan her anın
hatrına.....tut ki yanmışım.....tut ki içmişim kana kana ölüm şerbetini.....tut ki
ölmüşüm

BERNA KARAOĞLU

tutki çaresizim sevgin yakmış yüreğimi tutki mezarım kazınmış senin kalbinde ve ben o
mezara giremiyorum tabutum hazır gönül bahçemde ben yinede ölemiyorum tutki sana
ölüm haberim gelmiş tutki yasımı tutuyorsun tutki bu beden cesediyle bile seni götürür
acılara boyun eğmiş kalbinde

YAZ YAĞMURU NAZAR

yaşanmamış her anın hatrına,kalbine ilk düştüğüm günün narına bir gelsen.....tut ki
bahar olsa.....bir hercaidir hayalsi izdüşümü gözlerinin büyüğü karanlığıma.....tut
ki ışığım.....tut ki yalnızlığımın prangalarını parçalayan asiliğinle zorlamışsın
kapılarımı.

tut ki sevmişsin beni.....ne çıkar?
BERNA KARAOĞLU

'Ölümüm can verecekse sana;
Yeniden beden bulacaksa aşk dudaklarında;
Tut ki ben öldüm sevgili...
Lâl olan zamanların suskunluğunu
Bozan saatin tik-taklarında sen;
Gözlerimdir sensizliğe direnen,
Yoksa sensizlik mi bana bedellenen?
Tut ki Saklımdasın...
Tut ki ben öldüm bal rengi gözlerinde...
Tut ki aşığım;
Tut ki seviyorum desem ne fayda;
Anlar mısın? '

SERHAN YİĞEN

anlamanın sen olduğunu öğrenmem lazım biliyorum..her can kesiği kelimenin üstüne basarak, kanatarak uçurum sen yanıma lime lime adip atmam gerek gökkuşağından balım yüreğine.yapamam ki ölümler bile senli zamansızlığı hatırlatır iki damla arası suretsiz aynalarda yüzüme.haykırır yürek sen de sen!
tut ki bunları söylemişim tut ki anlamışsın ne yazar bundan sonra.....zaman ayrılığı kayıplığıyla vurur gökyüzüne

BERNA KARAOĞLU

offfff tutki sevmişim seni tutki aşığım çlesiye neden akar gözlerimden yaş yerine kan neden dağlaar çıkar sessiz feryatlarım neden kazılmış mezarım cansız kalıp gitmek için bekler bedenim sonzusluğa tutki yanlışlıkla bir gün sende sevdin beni

YAZ YAĞMURU NAZAR

Sensin bu acımasız oyunun suçlusu.tutki Kaçan kaçana karanlık mağaramdan. Her şeyi dolduruyorsa, her şeyi. Senden önce yerleştiler, sana söylemek istediklerimi,...yine kalemim yazıyor senisiz stard almamış kanlı yüreğimdeki sonzuz yolculuğu Bana karanlıkta fisildar mısın? tutki lime olmuş bedenim ve içinde kalan tek parça sennnn..

Konuştuğum andan itibaren artık ben, ben değilim. Kendim olabilmek ve onu yansıtabilmek.tutki İşte beni ben yapan ve bir o kadar da yalancı bir ben yapan durum. tutki i sihir yok. Güneş huzmelerinin ince aralardan geçişi gibi biz de yaşamın içinden geçiyoruz. tutki Ve yansıyoruz zamanın kıyısına. Aslında içsel bir çılgılık her şey, aslında: Hiçbir zaman bitmeyen, hep ilerleyen, bize özel ve tek...

ve tutki ölesiye aşığım hala sanaaaa

YAZ YAĞMURU NAZAR

Berna Karaoğlu

Tüm ışıklar söndü..şimdi her yer gece

Tüm ışıklar söndü..şimdi her yer gece
Vuruldu günbatımı en kızılığundan
Mecburi istikamette yol boyunca
Esrik bir hüzün karşılaşması...

Karanlığın hükmünü giydiğim
maviliğimi sattığım,
en batıl yanlarımla
vedasal buğuları yazılmış cama dayandığımda
ayırımsıyorum hadsizliğimi....
dehlizlerinde benliğimi yitirdiğim
bir aşktan dönüş yolunda
ellerimde katilim yürek le
adımlıyorum bir aşağı bir yukarı.
gözlerimi mühürledim çok önceden.....
renklere kaçagım....
vaveylasında zikredilen ayinsel bir haykırış içim.
kime söylesem tesiri yok
kanatıyorum eski yaralarımı her iç çekişte...
yanılığlar yumağında susturuyorum sözcükleri....
Gözyaşlarıma eş tutuyorum şehrimin sen kokan her sokağını.....
ateşe verilmiş düşlerime kim sahip çıkacak şimdi?
Soldu dalında çiçek...
gün geceye döndü.tüm ışıklar söndü şimdi
Her yer gece..!

Berna Karaoğlu

Unutmaliyim

Üstüme gelme yar,doluyum
sevdan yağmur olup yağıyor gönlüme
pencerelerin buğusunda anmayayım adını
düşsel gerçekliğinle açma kapılarımı
parantez içi aşk yaşatma bana
varsın yüreğim atmasın deli gibi
her baktığım yerde görmeyeyim gece gözlerini.
esme denizlerden şehrimde doğru,
sensiz zamanlarda eksik gerçekliğimle kalayım
unutmalıyım seni!

Berna Karaoğlu

Unutur muyum Bitanesi!

Seneler gese de aradan unutur muyum bitanesi
En imkânsız gülüşlerde buldum seni.
Renklerin ahenginde,mavinin umudun da
Kâh çocuk oyununda,düş bahçelerinde
Aşkın en betimsiz hâliyle yaşadım seni
Nasıl unutum canımın canı bendeki seni
Aylar gese de ne çıkar aradan,
Yıllar eskitse de anıları birer birer
Daima olacak,dolmayacak kalbimde yerin
Islansam da zamansız yağmurlarda,
Anıların sağanağında
Nasıl unutum canımın canı bendeki seni!

Berna Karaoğlu

Vakit

Rüzgarın çılgınlığına eş ruhuma sükutu üfle serinde sarmalansın
Çekilmez kuytulara bir lütuf eylesin yürek,savrulurken acı
Ne vakit oldu kuşlar göç etmeyi unutalı uzaklara
Koyu karanlığa el uzatalı,
Öfkeye kurban vereli aşkı ne vakit

Berna Karaoğlu

Vazgeçtim inan!

Gözlerim hapsindeyken gözlerinin,
O kıyamadığın bir damla ile vazgeçtim senden.
Anlamsızdı eksilen yüreğin vuruşları artık.
Var git! gün dönmeden yeni yüzüne
Uzak şehirlerin puslu akşamlarına
Benden öte,yarınlara
Vazgeçtim inan!
Yeminliyim dönemem
Senli çıkmazlarıma....

Berna Karaoğlu

Vazgeçtim!

Her gün yeni umutlar ektiğim,sevdasını biçtiğim o bahçe yok artık.
Sevgilinin asi gözleri,figan sözleri....can dediğim de yok!
Umutlar tükenmiş,iki yürek arası yaz sıcağı kelimeler büyüsünü yitirmiş,
Bozguna uğramış bendeki sen....
Ah.....Vazgeçemediğim...
Lügatımda hiçbir zaman yer almayan elveda sözcüğü
Dilimin ucunda artık.....
Sesim vurgun yedi, sessiz çılgılığım dağladı zamanı
Yaktığım düşlerin acı kokusu sardı odamı
Vazgeçtim.....

Derme çatma anlık gülüşlerden yapılan barakamda,
Ayaz vurmuş satırları ısıtmak var şimdilerde.

Berna Karaoğlu

Vurdum kıyılarına

Haram gözlerine inat,vurdum kıyılarına ruhunun
Med cezirler paraladı sukun-u halimi
Çakıl taşları döşek oldu kıyısızlığına sevdamin
Kaçak ayaz izleri,kumsalında düşlerimin
Güneş eritsede sürgün yanını asiliğinin
Ben yine de delibozuk dalgaları sıkarım yüreğime
Kurşun sözlerine inat

Vazgeçmek ölüm... güzel yüreklim
Her yeni günle vururum kıyılarına hiçsizliğine inat
Düşlerim ceplerimde,kaçak zamanlarda...

Berna Karaoğlu

Yabancı Kal-Kırgınım sana

hakkın yok beni sevmeye girdin hayatıma ne diye...
geç kalınmış hırpalanmış bir aşktan geriye kalan sadece hüznün yüreğimde.

kırıldım yar parçalandım.yanıldın!
sevda taşıyamayan yüreğim değildi seni görmeyen.
çıkarsız yalansız bir düştü istediğim.....
ama anlamadın kırdın geçtin.....
hani o son sözlerin var ya yüreğimi lime lime eden....
son damlaydı gözümünden akan yabancı sevdaya.....
son bir damla.....
sen plansız hesapsız dağıtırken sevdayı mavi mavi tüm yüreklere
beni unuttun yar....
unutuldum bir köşe başı sessizliğinde.....
aklına geldiğimdeyse çok geçti....
geç kalınmış bir aşktan sadece
yaşanmamış düş bozumu anlar vardı artakalan.....
her zaman olduğu gibi yabancı kal.....
yaban kal mavi düşlere.....

Berna Karaoğlu

Yalan Tebessüm

İsrarlı bir hüzün keşmekeşinde
Unutmuş kalem nöbetini beyazla.
İsli ayraçlarda takılıp kalmış,
Amade durmuş hezeyan.
Eller üşür mü, karanlık mı hala?
Dost tutar mı kollarından acıların
Nafile...
Bilinmezlik hırkasını giymiş,
Asudeye gebe düşler artık
Hem sensiz bu şehre kar da düşmez
Zamansız kapılır gider, ağıdı birkaç damlaya
Öyledir ya..yalan tebessüm ısrarla /inatla...

Berna Karaoğlu

Yalana 'es 'verdi sus kaldı kalem

Kaçıncı yanılığ bu
Yalanlar kalın bir urgan boynuma astığın
Aldanırlarım firari

Oysa mutlu bir düş,bir tebessüm olabilmekti
ömürden çalınan birkaç güne,
anların coşkusuna ortak olabilmekti dilenen
paylaşabilmekti iyiye sevgiye dair ne varsa...
sevdaydı,
düşsel bir yolculuktu çıkılan
mekansızlığa.....zamansızlığa inat
gökkuşağı gibi rengarenk
açabilmekti taze baharlara
mevsimleri saymadan.
mavinin umuduyla
sıcacık bir gülüşe
teslim etmekte yüreği..beklentsiz

anlatamadım...anlayamadın..
gittim.....
aldanırlarım firari.....
ben firari....
dönüşüm yok artık geri

Berna Karaoğlu

Yalancı mevsimlere aldanırken...

Kaç menekşe daha solar
Bu hicranlı gün dönümlerinde
Kaç satır yazılır ki daha
Ucu kırık,yorgun kalemle
Akıl yar/ar olmamışken daha
Kaç yürek sizler aşk diye

Zor oldu, hor görülen
Tebessüme yol vermek.
Dahası ısıtamadı güneş
Dört işlemle sınanmadı ki.
İki kere iki hayat etmiyor lügatte
Elde kalan sıfır diye
Doğrudan kaçmak da niye...

Berna Karaoğlu

Yaşamak Dedim...

İhtişamdan arta kalan doldurulması imkansız bir boşluk gözlerimde.
anlamsızlığın en uç yerinde düşünüyorum kıyılmış içim..
bir yaşamdan arta kalanları katık yapıyorum sözlerime.
sözler ağır...
sözler kurşun...
Yanıyor maviler kızıl bir düş elinde...

Esmeli yine deli rüzgarlar
Lodos fırtınasında kaybetmeli beni
Adaklar vermeli geçen zamana
Son bulmalı kış bestesi
sıcaklığını susabilmeli yeniden

yaşamak bestesi sen,güftesi ben bu alemde..

Berna Karaoğlu

Yaz beni bir kenara

İmkansız düşler birikiyor içimde sana dair
Saklambaç sevdanla birlikte
Ne yana dönsem yüzün
Kaçamak bakışlarımda aynalarda yine sen
Sen doğuyor gönlüme baharla
Günlerden çarşamba
Sende yaz beni bir kenara

Berna Karaoğlu

Yeniden Doğayım

Nedensiz acılar biriktiriyorum içimde
Şensiz zamanlarıma inat yalnızlığı özlüyorum.
Üstüme yapışan bu kuru kalabalık
bıraksın yakamı,gitsin...
yalnızlığın hüznüyle dolayım
tek ben olayım,kendim olayım,
yeniden doğayım,

Berna Karaoğlu

Yoksun.. Yokum Bundan Böyle..!

kanatları kırılmış bir serçenin acısı gözlerimde...
düşlerimden sana uyanırken her sabah,
şimdilerde yokluğunla demleniyorum
çaldığın nefesimle asi zamanlara....
imkansızlığın hüznü sinen gözpınarlarımda kurudu
yoksun yokum bundan böyle

avuçlarım kanıyor sevdan dillenince yine.....
usumda bir martı havalanıyor gidemediğim yarınlara.....
ölüm bıçak sırtı hüznü sırtlamaksa eğer
susa yazdığım her kelim mezarımda bir harfemi denk gelir acaba
bir zamanlar isimsiz kalmazdı martılar...
tarifi olmayan mutlu anlar eşitlenirdi umut du mavi
neleri görmezden gelirdi sevdada adına yürek....
yeşerirdi umutlardan gül bahçesi

şimdi ise ufkun ötesinde bir yerlerde kalmış kırılğan suretim.....
bir yakamoz ışıltısında sarsana beni hece hece....
aykırılığım mahşerde,hasret bir sus

yürek pejmürde kalıyor yokluğunun ardında...
bir gidebilsem bir vurabilsem kendimi
içimsiz dalgalar nefesimi çalsa
kiyametim olsa griler
....yok olsam.....

şiiirlerce akıttığım damlalara eşlik etsin söyleyin ona....
meleklerden çaldığım bu sevdayı,
emanet bıraktığım gülüşümü isteyin versin.....
bundan gayrisına ben saklıyım istemem artık ne gamı ne maviyi
yokum bundan böyle
tokuz sevdaya...

Berna Karaoğlu

Yolum sus'a düşer... belki ölürüm

Soğuktu düş...
Isıtmıyordu gülüşleri hüzzam
İçim kıyılırken uzaklara
Neden niçin senfonisinde
biteviye vazgeçmeler.

İster miydik böyle olsun.
Kanatır mıydım
Bilseydim gökkuşağını
En kızıl yerinden.
Biz birdik,aşığıydık hüzzamın
Ufuklar
Ki ardında olana özlemle
Kendimi bulduğum,
Ben işte sen(in) dim

Oysa sevdiğini de öldüğünü de
Bilmemeliydi martılar
İşte bak.!
Şu köşe başında bıraktım yarısını yüreğimin
Emanet ettiğim şehrimde isyan şimdi duygular

Saygımdan susarım
Kıyırım hecelesem adı
Yük yükünü çoktan bıraktı omuzlara
Ağırlaşmış yelkovanla,
Hüzün sırtladı yalnızlığı

Ahh.. Kıyıldı içimin dağları.
Lime lime düşler savurdum,
Attım körfeze.
Alınmam artık ardımdan yakılan ağıtlara
Yolum sus'a düşer... belki ölürüm

Berna Karaoğlu

Yolun açık ola

Pazarda üç kuruşa satılan sevdalar harcım değil
Bir damla gözyaşımla sattım "canım"ı az önce
Kırık kalpler sokağında dilenen sevgi arsızına

Düşsün ateş yansın narına
Yanan başkası olsun bundan sonra
Ben yokum bu çirkef oyunda
Oyunu sen kazandın en sonunda

Sen yoluna ben yoluma
Haydi yolun açık ola

Berna Karaoğlu

Yüreğim Saklında!

Yokluğunla eskidiğim, demlendiğim her günü
Özlemlerimi usulca iliştiirdiğim, sayamadığım her dünü
Mey kıvıllı düşleri
her atışı ismini sayıklayan yüreği
Eylül sabahına derliyorum...
Bayram neşesiyle karşılıyorum sevda hallerini
Bir sarılışa satıyorum tüm hüznleri
Bir bakışa kuruyorum saatleri
Bir dokunuşa vuruyorum zamanı
Ve "yar" diyorum
Gölüşüme/günüme eşlik et
sabahıma doğ
umudum ol...
uzak kavuşma masalları çoğalttım sana

bak..!
yüreğim saklında...

Berna Karaoğlu